

Postanowienie z dnia 3 kwietnia 1996 r.
III ARN 82/95

W świetle art. 87 § 1 k.p.c. pełnomocnikiem strony może być każdy współuczestnik sporu i stosunek pokrewieństwa nie jest w takiej sytuacji wymagany.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kwaśniewski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Andrzej Kijowski, Janusz Łętowski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel,

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Waldemara Grudzieckiego, po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 1996 r. sprawy ze skargi Bolesława W., Barbary F. i Waclawa F. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. z dnia 3 stycznia 1995 r. [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego W.-M. [...] z dnia 7 maja 1990 r. o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 1995 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie

U z a s a d n i e n i e

Minister Sprawiedliwości wniósł w dniu 26 października 1995 r. rewizję nadzwyczajną od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 czerwca 1995 r. [...] wydanego w sprawie ze skargi Bolesława W., Barbary F. i Waclawa F. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. z dnia 3 stycznia 1995 r. [...] w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Kierownika Wydziału Geodezji i Gospodarki Gruntami Urzędu Dzielnicowego W.-M. [...] z dnia 7 maja 1990 r. o oddaniu gruntu w użytkowanie wieczyste.

Powyższemu postanowieniu zarzucił rażące naruszenie przepisów art. 204 § 1 k.p.a. oraz art. 87 § 1 k.p.c. w związku z art. 211 k.p.a. wnosząc w konsekwencji o jego uchylenie i przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu do ponownego rozpoznania.

Stan faktyczny sprawy - w zakresie objętym rewizją nadzwyczajną - przedstawiał się następująco:

Zaskarżonym postanowieniem Naczelnny Sąd Administracyjny odrzucił skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego wniesioną przez Barbarę i Waclawa F. uznając, iż działający w tej sprawie Bolesław W. nie mógł reprezentować Barbary i Waclawa F., w szczególności nie mógł wnieść w ich imieniu skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego ponieważ będąc jedynie bratem matki Barbary i Waclawa F., nie mógł być ich pełnomocnikiem stosownie do art. 87 § 1 k.p.c.

Rewizja nadzwyczajna kwestionuje powyższy pogląd NSA co do rozumienia przepisu art. 87 § 1 k.p.c. Zgodnie ze zdaniem rewidującego, powyższy przepis prze-

widuje, iż pełnomocnikiem strony może być m.in. współuczestnik sporu. Jedynym warunkiem w takiej sytuacji jest wymóg, by występował on po tej samej stronie, a nie przeciwnej. Otóż w niniejszej sprawie warunek ten był spełniony ponieważ w toku postępowania administracyjnego Bolesław W. brał udział zarówno w imieniu własnym oraz w charakterze pełnomocnika Barbary i Wacława F.

W konsekwencji - zdaniem rewidującego - odrzucenie skargi Barbary i Wacława F. wyłącznie z tej przyczyny, że została ona wniesiona w ich imieniu przez Bolesława W., nastąpiło z rażącym naruszeniem cytowanych wyżej przepisów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona. Interpretacja przepisu art. 87 § 1 k.p.c. przyjęta przez NSA jest niewątpliwie nazbyt rygorystyczna. Przepis ten wymienia - jako dopuszczalnych pełnomocników - na pierwszym miejscu adwokata, a zaraz po nim "współuczestnika sporu", przy czym nie stawia w tym zakresie żadnych ograniczeń, szczególnie dotyczących więzi rodzinnych. Trafnie zatem wywodzi rewidujący, iż jedynym warunkiem przewidzianym w tym zakresie przez prawo, jest to, by osoba mająca być pełnomocnikiem występowała po tej samej stronie, nie zaś po przeciwnej. Natomiast przewidziane przez powyższy przepis in fine osoby spokrewnione ze stroną (rodzice, małżonek, zstępni strony lub osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia) mogą być zawsze pełnomocnikami strony, niezależnie od tego, czy są one (lub były) współuczestnikami sporu.

Skoro zatem Bolesław W. - co pozostaje poza sporem - jest współuczestnikiem sporu i występuje w tymże sporze po tej samej stronie co Barbara i Wacław F. to zgodnie z cyt. przepisem art. 87 § 1 k.p.c. może on być ich pełnomocnikiem w sporze, niezależnie od stopnia pokrewieństwa, jaki wiąże go (lub nawet nie) ze skarżącymi. Stanowisko zatem zajęte wobec tego problemu przez NSA należy uznać za nietrafne.

Biorąc te okoliczności pod uwagę Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

=====